

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף לד.

האם בזיכין קודמים למוספים, או להיפך, ומדוע?

מה קודם?	ומדוע?	
מוספים קודמים לבזיכין	דכתיב בבזיכין "ביום" - ומשמע לאחר ¹	לר' ישמעאל
בזיכין קודמים למוספים	גמר "חוקה" "חוקה" מחביתין ²	לר' עקיבא

מתי מקטירים את הקטורת?

בתמיד של שחר	בתמיד של בין הערבים	
דם התמיד, קטורת, מטיב ה' נרות	מקטיר אברים, קטורת, ונסכים	לרבנן
מטיב שתי נרות, קטורת, מקטיר אברים	מקטיר אברים, קטורת, ונסכים	לאבא שאול

יומא דף לד:

מהיכן לומדים חיוב נסכים לקרבן התמיד, ומה הדין בציבור שהיה להם נסכים רק לאחד מהם?
[תוד"ה רבי].

מהיכן לומדים	מה הדין ביש נסכים רק לאחד מהם	
של שחר מבין הערבים ³	בשל בין הערבים - דלנסכים הוא העיקר	לרבנן
של בין הערבים משל שחר ⁴	בשל שחר - דלנסכים הוא העיקר	לרבי

היה כה"ג זקן או איסטניס לר' יהודה בברייתא מחממים לו עששיות של ברזל,
באיזה אופן מיירי - הא לכאורה יש כאן איסור צירוף?

באיזה אופן מיירי?	למה אין כאן איסור צירוף?	
שלא הגיע לשיעור צירוף	דאין כאן צירוף דנתקרו מעט	לרב ביבי
אפי' בהגיע לצירוף	דבר שאין מתכוון מותר ⁵	לאביי

¹ ד"ביום" משמע בעצומו של יום, ולא קרוב לזמן הבוקר, ומזה נלמד לאחר את הבזיכין שכתוב בהם "ביום" יותר ממוספים.

² פי' גבי חביתין כתוב (ויקרא ו:טו) "חק עולם לה' פליל תקטיר", וגבי בזיכין כתוב (שם כד:ט) "קדש קדשים הוא לו מאשי ה' חק עולם". וילפינן מהאי גז"ש דכמו שחביתין קודמים למוספים, כך בזיכין ג"כ קודמים למוספים.

³ ילפי לה מדכתיב גבי תמיד של בין הערבים (במדבר כח:ז) "ונסכו רביעית ההין לפנש הקאחד", ומזה ילפינן שה"ה בתמיד של שחר שלא כתוב בו נסכים.

⁴ כיון דכתיב בפסוק "לפנש הקאחד", ושל שחר נקרא כן, וכדכתיב (שם ד:) "את הפנש אחד תעשה בפ'קר".

⁵ פירש"י, דאף שר' יהודה גופיה ס"ל שגם "דבר שאינו מתכוון אסור", מ"מ צירוף הוא רק איסור דרבנן, ובאיסור דרבנן בדבר שאין מתכוון לא גזרו. והקשו התוס' (בד"ה הני), דבפרק כירה (שבת מא:) מבואר שאסור ר' יהודה אפי' בדרבנן אליבא דאביי גופיה, ואף שאפשר לתרץ דעששיות דהכא שאינם כלים גריעי ובזה לא גזרו כלל כיון שאין הצירוף עושה בהן גמר מלאכה כלל, מ"מ קשה ממה דמוכח התם (דף מו:) דדוקא ר"ש ס"ל הכי, אבל ר' יהודה ס"ל שבכל דבר שאסור כשהוא מתכוון אפי' מדרבנן כשלא מתכוון ג"כ יש בו איסור. ולכן פירשו שהטעם שהותר כאן הוא "משום שאין שבות במקדש".